

Vlada nastopila proti Franciji - Bitke v Libiji skrajno divje

Zasedba Nizozemske Guiane in pomoč "svobod. Francozom"

Ker se sluti, da se Francija pripravlja k zvezi z Nemčijo, izdal predsednik ukrepe, da se zagotovi varnost zapadne poloble. — Petain se pogaja z Nemci.

Washington, D. C. — Sumljivo vedenje, ki ga kaže francoska vlada v Vichyju zadnje dni, je dalo povod ameriški vladi, da je podvzela odločne korake, s katerimi je jasno pokazala, da bo vsako novo zблиževanje med Francijo in Nemčijo smatrala za nekaj sovražni čin. In, da se tako zблиževanje v resnici pripravlja, o tem očitno pričajo zadnje vesti.

FRANC. OBREŽJE NAPADENO

Oddelek Britancev udaril na obalo ter se zopet umaknil.

London, Anglija. — Iz ministrstva za informacije se je objavilo v torek, da je poseben oddelek angleških čet izvršil v noči med nedeljo in ponedeljkom napad na francosko obrežje v Normandiji, ki ga imajo za sedenega Nemci. Napad je bil izveden od posebnih čet, imenovanih "commandos", ter je bil prvi, od katerih se je uradno poročalo. Niso pa imele čete s tem izpadom namena, da obrežje zavadejo, marveč so samo vdrele na ladjah na obalo, napravile tam kaj škoda, kolikor so je mogle, ter se v vsej naglici zopet umaknile. Pri tem so izgubile enega moža.

KALIFORNIJA SE NE MORE IZOLIRATI

Washington, D. C. — Vrhovno sodišče Zed. držav je zadnji ponedeljek izreklo odločbo, s katero razveljavlja neki zakon države Kalifornije, naperjen proti svobodni preseljevanju. Ta zakon, sprejet pred nekaj leti, je določal kazen za tiste, ki bi pomagali kakšni revni osebi brez sredstev, ki ne prebiva stalno v Kaliforniji, da bi se priselila vanjo, ter je bil njega namen, da se držijo proč taki, ki bi utegnili postati javno breme. Vrhovno sodišče pa je zdaj odločilo, da je ta zakon nasproten ustavi Zed. držav, češ, da ovira svobodo državljanov, in, da je zato neveljaven. Ta odločitev bo prizadela tudi druge države, ki so sprejele podobne zakone, in katerih je baje 27.

TRUK PRESEKAL CESTNO KARO

Los Angeles, Cal. — Neki velik gasolinski truck je v ponedeljek treščil v neko cestno karo od strani ter prodir gladko skozi njo in jo zažgal. Ena oseba je bila pri tem ubita, osem pa ranjenih.

TURČIJA OMEJILA PLUTJE LADIJ

Ankara, Turčija. — Iz Istanbula so prispeli v ponedeljek neuradne vesti, da se je turškim trgovskim ladjam izdala odredba, da ne smejo več pluti po Črnem morju v smeri proti Bolgariji. Povod za to je baje v tem, ker ste bili pred kratkim potopljeni dve turški ladiji.

Najnovejša vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec!"

do potrebovale vso pomoč, ki jo bodo mogle dobiti.

NAJVEČJI KONVOJ PREPLUL ATLANTIK

London, Anglija. — Te dni so se v nekem angleškem pristanišču izkrcale številne kanadske čete s popolno opremo, ki so v vsej tihoti preplule Atlantik, pri čemer jih je spremljalo toliko bojnih ladij, da je bil to največji konvoj, kar jih je še videl Atlantik. To strašno službo so opravljale deloma tudi ameriške ladje. Kolika množina moštva in materiala je prispela v Anglijo ob tej priliki, se razvidi iz tega, ko je bilo potrebnih več dni, predno se je vse izločilo iz ladij. S tem transportom je zdaj v Angliji nad 100.000 Kanadcev.

VESTI O RAZKOLU V SPANSKI VLADI

London, Anglija. — Neki tukajšnji list je v ponedeljek priobčil vest, da je prišlo v Španiji med vodilnimi osebnostmi do razkola glede tega, ali naj se dovoli nemškim četam prehod preko Španije v Afriko, ali ne; baje ima Hitler ta korak v načrtu, ko gre osiženim četam v Libiji trda. Razkol se je pojavil med generalom Monteras, ki je nasproten nemškemu prehodu, in zun. ministrom Sunerjem, ki bi ga dovolil. Ako postane spor kaj bolj oster, obstoja možnost, da bo Suner vržen iz vlade in, da utegne z njim pasti tudi Franco sam.

ŽENSKE UTEGNEJO REKRUTIRATI ZA FARMER

Washington, D. C. — Za prihodnje leto je bo najbrž potrebno, da se bo rekrutirala posebna delavska ženska armada za delo na farmah. To je razodela Mrs. Roosevelt, predsednica sveta, med svojo konferenco s časnikarji zadnji ponedeljek. Kot se je izrazila, je pričakovati, da bo primanjkovalo farmarskih moči, ko je bilo število moških poklicanih k vojakom in na obrambna dela, in zato je ona, kot pomožna ravnateljica za civilno obrambo, naročila svojim pomočnikom, naj poizvedo, koliko ženskih moči bi bilo potrebnih na farmah, da delo tamkaj ne zaostane.

Nemške sile v trdovratnem odporu

Britanski vojaški krogi povdarjajo, da letošnja kampanja v Libiji ni tako lahka kakor lanska. — Nemci imajo tamkaj dobro izvežbane in številne čete.

KRATKE VESTI

— Alexandria, Egipt. — Članom tukajšnjega mešanega sodišča za prizive je bil v ponedeljek izvoljen Čičačan R. L. Henry. Ze od prej v tem sodišču sedi še neki drugi Amerikane. To sodišče se bavi s slučajmi, v katerih je obtožen kak inozemec.

— Bangkok, Thailand. — Neki tukajšnji list je v ponedeljek povdaril, da Thailand ne bo mirno gledal, da bi kaka tuja veselisa vkrakala vanj. Napoveduje se, da bo država ojačila svojo obrambo.

— Ankara, Turčija. — Iz bolgarske prestolnice Sofije so prispeli neuradne vesti, da so v tamkajšnji pristaniški mesti Burgas in Varna prispela zadnje dni nova ojačenja nemških in italijanskih čet.

— Moskva, Rusija. — Vrhovni sovjet je naložil nov poseben davek na samske osebe in na zakonce brez otrok. V poštev pridejo moški od 20. do 50. leta in ženske od 20. do 45. leta. Izvzeti so vojaki, dijaki in vpokojenci.

AMERIŠKO VOJAŠTVO ZAPUŠČA KITAJSKO

Sanghaj, Kitajska. — V smislu naročila, ki ga je izdal predsednik Roosevelt začelom tega tedna, je pričelo ameriško vojaško zapuščati kitajsko ozemlje. Tako je neka ameriška obojena ladja, ki je stala na Jangce reki pri mestu Hankov, odpeljala zadnji ponedeljek proti Sanghaju in dve drugi ladiji ji boste najbrž kmalu sledili. Iz Sanghaja samega pa bodo odpotovala ameriške pomorske sile.

London, Anglija. — Tukajšnja javnost kaže nekakšno razočaranje, ko britansko prodiranje v Libiji ni tako naglo, kakor bi bilo želeti, in, kakoršno je bilo na pr. lanko, ko so Britanci nekako kar dirjali ob severoafriškem obrežju proti zapadu. Proti temu mnenju javnosti pa podajajo vojaški krogi svojo razlago.

Položaj v Libiji, pravijo ti krogi, je zdaj vse drugačen kakor je bil lani. Tedaj je bilo namreč ozemlje zasedeno le od slabotnih italijanskih čet, toda zdaj so tam nastanjene na vseh važnejših točkah dobro izvežbane nemške čete, ki so bile posebej izurjene za bojevanje v teh krajih. Cilj Britancev je sicer, da zasedejo celo Libijo, toda povdarja se, da bo to mogoče šele, kadar bo zlomljen glavni nemški odpor tamkaj.

Tekom torka se položaj v Libiji ni bistveno izpremenil. Osišene čete so, kakor je bilo že poročano, sicer obkoljene, toda bojujejo se še vedno naravnost divje, in zato na kako prodiranje proti zapadu Britancem točasno ni misliti.

DVA NADŠKOFA POSTANETA KARDINALA?

Vatikan. — Iz vatikanskih krogov se je zadnji ponedeljek slišala novica, da utegne papež Pij povzdigniti na decembrskem konsistoriju dva ameriška nadškofa v kardinala. Prelata, ki bi prišla v poštev, sta čičaški nadškof Stritch in newyorški nadškof Spellman.

le z marinerji vred v najkrajšem času, kakor se pričakuje.

Vse to se smatra za znamenje, da utegne priti med Ameriko in Japonsko do kritične napetosti.

Vesti o domovini

Nemci se baje preseljujejo iz "Provincia Lubiana" v od Nemcev zasedeni del Slovenije, kmečko prebivalstvo mora pa plačevati stroške preseljevanja. — Iz ameriških virov o stanju v Jugoslaviji.

Zadnje vesti

New York, 9. nov. (JCO). — Iz nevtralne Evrope prihajajo vesti, da se Nemci iz "Provincia Lubiana" preseljujejo v nemški del zasedene Slovenije. Govori se, da se bo prav tako preselila tudi vsa naselbina koveških Nemcev. Preseljevanje, ki se je že začelo, je nov udarec za slovensko prebivalstvo, ker jim veselje, da se bodo iznebili objestnih gostincev ne odtehta denarja in potrebščin, ki jih izsiljujejo od ubogega kmečkega prebivalstva, ki mora samo plačati vse stroške za njihovo preselitev in še posebne "dodatke" za pot.

Angora, 9. nov. (NYT). — Iz zanesljivih tujih vojaških krogov v Turčiji prihajajo vesti, da je Nemčija v Srbiji uporabila padalce v svojem prizadevanju, da bi zadušila četniško vstajo. Ti krogi povdarjajo, da oktoberski boji niso bili uspešni, čeprav so Nemci s topovi uničili čez dvajset vasi in mest. Četniške utrube so v hribih nad mesti in nad vasi. Te utrube so iz zraka neosvojljive in tudi obstreljevanje jim ne more škodovati, vse poti so četniki razdrili in jih s pomočjo dinamita napravili neprehodne.

Uporabljanje padalcev smatrajo v angorskih vojnih krogih kot nov neuspešen poskus Nemčije, da bi zatrla vojno v Srbiji, preden bo primorana potegniti še več čet iz Balkana na rusko bojišče. Nemške izgube v oktobru so silno težke in v rokah četnikov je danes veliko ozemlje z vsemi in mesti in celimi pokrajinami v Srbiji, Bosni in Hercegovini in Črni gori, več kakor v mesecu septembru.

London, 10. sept. (BBC-JCO). — Četnikom se je posrečilo porušiti proge, ki se jih Nemčija poslužuje za zalaganje svojih čet na vzhodnem bojišču v tolikšni meri, da je trenutno promet popolnoma ustavljen.

Ameriški viri o stanju v Jugoslaviji

Louis P. Lochner, dopisnik Associated Press-a v svojem dopisu iz Zagreba poroča sledeče: "Novi red" se z veliko težavo uvaja v "neodvisni državi Hrvatski". "Poglavnik" Pavelić se stalno bori s tremi vprašanji: 1. trenje z italijanskimi zasednimi oblastmi ob obali; 2. neredna vojna s srbskimi uporniki ob meji in celo v notranjosti Hrvatske; 3. delovanje "komunistov".

Navzlic zunanjemu videzu skupnega prijateljstva, vam bo vsak Hrvat zaupno povedal, da bo prej ali slej prišlo do sitnosti z Italijani.

Pomembno je, da spoletski vojvoda Ajmon ni stopil na prestol kot Tomislav II. Več kot pet mesecev je tega, odkar je italijanski kralj Viktor Emanuel imenoval Ajmona za bodočega

kralja Hrvatske. Vendar se zdi, da se mu prav nič ne mudi stopiti na prestol.

Trenje med Hrvati in Italijani je po mnenju mnogih Hrvatov posledica italijanskega načina zasedbe, zlasti v vojni in zasebni upravi, ki so si jih Italijani kratko prilastili, čeprav je prebivalstvo po večini hrvatsko, ali pa so kraje zasedli kot pomožno obrambo na Jadranu, dokler bo vojna trajala.

Vsak povprečen Hrvat se upira spritno dejstvu, da so ga nagradili z italijanskimi vojašnicami v Dubrovniku in drugih središčih s hrvatskim prebivalstvom, ki so jih Italijani dobili v dar. Hrvati tudi dolže Italijane, da so zapirali hrvatske duhovnike.

Razmerje med Srbi in Hrvati je vedno huje. Srbski četniki neprestano vznemirjajo Hrvate. Zdal je pod hrvatsko upravo okrog dva milijona Srbov. V sami Hrvatski ste dve središči četniških uporov. Prvi je zahodno s središčno točko v Bihaču v dinarskem pogorju. V tem predelu so gosti gozdovi in strme planine, kjer se je lahko skrivati. Drugi predel je na vzhodu, približno ob črti Brod-Sarajevo. Tudi ta del je gozdat in planinski. Na potu južno od Broda se takoj opazi, da so telefonski in brzojavni drogi vzdolž proge prežagani. Na tak način se med drugim kmetje masčujejo nad vstaji.

Začeni od male postaje Doboj je slika vedno ista: požgane železniške postaje, ki zraven njih v jarkih ali za železniškimi vozovi, ki jim služijo za zavetje, leže hrvatski vojaki in čuvajo progo. Če se Srbi morejo neopazni približati, se prav nič ne pomišljajo ubiti postajenačelnika in druge nameščenice na postaji. Navadno je konec tega masčevanje in ob nekaterih predelih proge se vidijo požgane in porušene kmečke hiše.

Uporniki so večinoma Srbi iz Ozrenja in s planine Konj, ki jih vodijo bivši častniki jugoslovanske vojske. Vstaji pravijo, da te sile podpirajo in ščuvajo Angličani. Te uporniške čete imajo svoj "generalski štab", ki biva v Vlasenici, mestu s tritisoč prebivalci, severozahodno od Sarajeva. Ta generalski "štab" izdaja povelja, vojači Srbe, zbira davke in naspolj deluje kakor država v državi.

Kdajpakadaj hitri napadi pri nesejo upornikom dragocen plen. V Kladnju so uporniki zaplenili top znamke "Skoda". S šestimi voli so ga odvekli šest milj daleč v planine. Potem so obstreljevali Kladanj, čeprav vstaji pravijo, da je večino strelov zgrešila svoj cilj. Včasih majhne vasi po trikrat in štirikrat menjajo svoje gospodarje v borbah med vstaji in četniki. Obstoje dokazi, da tudi komunisti (Dalje na 4. strani)

18,000 MILI NAPRAVILA V STAREM FORDU

Dva mlada Argentinca, stara 24 in 23 let, sta nedavno prispela v New York v starem avtomobilu Fordovega izdelka iz leta 1935. S to "šajterjo" — katero sta plačala \$11, sta napravila 18,000 milj dolgo pot iz Buenos Aires in sta očitno še vedno v dobrem razpoloženju, kakor ju kaže gornja slika.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljko in dnevoj po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Telefon: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto \$7.00
Za pol leta 3.50
Za četrt leta 2.00
Posamezna številka 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Phone: CANAL 5544

Subscription:
For one year \$6.00
For half a year 3.00
For three months 1.75
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$7.00
For half a year 3.50
For three months 2.00
Single copy 3c

Žalostna politika Francije

Francija, ki je bila dolga desetletja čuvarica demokracije in svobode v Evropi, je po porazu v juniju 1940 postala narodno in politično popolnoma nezavedna. Kaka razlika n. pr. med Jugoslavijo in Francijo. Jugoslavija je vsa zasedena, pa se junaško bori naprej, neglede kako visoke žrtve plačujejo njeni narodi. Francija, ki ima vendar še precej veliko mornarico, veliko vojsko vsaj v Afriki in katere odpor bi spremenil ves položaj Evrope, je pa politično popolnoma prostituirana in se vdaja Hitlerju ob vsakem pritisku.

Churchill je vzkliknil o Jugoslaviji, ko se je neustrašno postavila v bran: "Jugoslavija je naša svoja duša!" — O Franciji bi lahko vzkliknil: "Francija je zgubila svojo dušo in svojo zavest!"

Francoska "Kvizlinga" Darlan in Laval sta prodala Francijo Hitlerju. To sta storila iz gole sebičnosti in radi političnega pohlepa po politični slavi in po oblasti. Za kroknice leče sta prodala Francijo in njeno bodočnost nemškemu krvofoku Hitlerju. Pa ne samo to, Francijo sta vpregla v hlapčevski voz, s katerim naj služi nazijski Nemčiji in ji še pomaga do zmage v Evropi. Francoska industrija dela s polno paro za Nemce. Francoska mornarica prevaža nemške čete, vojne in življenske potrebščine v Tunizijo in od tam jih daje naprej osiščnim četam v Libijo. Pod roko so barantali zadnje mesece za pomorske baze v Afriki. Ker je bil general Weygand nekoliko nezanesljiv, je Hitler toliko časa deloval in pritiskal, da je Petainova vlada pristala na odslovljenje generala Weyganda, kot načelnika francoskih vojaških sil v Afriki in ga nadomestila z Nemcem prijaznim poveljnikom. Tako je nemška špijonaža in peta kolona zdaj dobila v francoski Afriki prosto roko, da bo razvijala in delala pot nazijem v Afriko.

Petainova vlada je to delala med tem, ko je moledovala v Washingtonu za pomoč, za živež in drugo. Iz rok Uncle Sama je sprejemala živež in drugo podporo, na drugi strani pa je pripravljala nečastno izročitev pomorskih baz v Afriki nazijem. To dovoljenje nekaterih pomorskih baz nazijem ne pomeni nič drugega, kakor popolno zavezanost z Nemčijo, katera snuje potom baz na obrežju zapadne Afrike ofenzivo proti Ameriki. Te baze sicer še niso izročene, ampak odslovlitev generala Weyganda je prvi korak k temu. Tako bo padla Francija najbrže v popolno politično in vojaško sodelovanje z Nemčijo. Žalostna politika, ki bo za častno francosko zgodovino v preteklosti zelo črn madež in ji bo delal nečast, še dolgo dolgo.

Francija bi lahko igrala zelo važno ulogo sedaj in v bodočnosti. Nič na tem, če bi ji na kontinentu tudi Nemci vse zasedli. Najbogatejši del Francije in skoro večina vso industrijo so itak zasedli Nemci. Da so jim pustili malo več, kakor četrtino na jugu, je prav malo in še to morajo plačevati v ogromni odškodnini. Če bi se ne podala, bi se lahko borila s svojimi kolonialnimi silami, s svojim močnim brodomom in bi bila v veliko pomoč zaveznikom. Tako so se pa nečastno udali, pozneje politično prodali in zdaj nečastno sodelujejo z naziji. Kaj ima Francija od tega pričakovati? Ali pričakuje nagrade od barbarskih Nemcev? Ali so Francozi res tako naivni? Slabi politikarji so, če Nemcem kaj verujejo? In kaj naj pričakujejo od zaveznikov za svojo tako prostituirano politiko, ki jo vodijo sedaj?

Francija je politično zaigrala. Pri Angležih je že in zdaj bo še pri Amerikancih zgubila vse simpatije. Kdo jo bo zagovarjal pri prihodnji mirovni konferenci? Francija lahko silno veliko izgubi in to najbrže bo.

Ameriški dopisnik v Bernu piše, da sedanja angleška ofenziva v Libiji ni ničesar drugega, kakor udar na Italijo, da jo oslabi in primora k separatnemu miru. Prihodnje leto pravi dopisnik, da bo svet priča zelo važnim političnim dogodkom v Sredozemlju. Mnogi so mnenja, pravi, da je Francija zgubila s tem, da sodeluje z naziji silno veliko. Če se Angležem posreči odtrgati Italijo od Nem-

čije, bo slednja na račun Francije postala glavna sredozemska sila v soglasju in sodelovanju z Anglijo seveda. Politična ugibanja, ki se pa lahko uresničijo.

Ni dvoma, da Francija bo plačala drago za to svojo politično zaslepljenost. Francoska narodna čast je šla. Lahko bi bila ravnala drugače in če tudi bi morala iz kontinenta na afriška obrežja, a bi se po končani borbi vrnila častno s svojim narodnim ponosom na svojo zemljo. In v takem položaju bi imela poleg Anglije na kontinentu glavno odločujočo besedo. Zdaj v tem klavrnem položaju bo morala čakati za vrati na drobtine in še teh ne bo za nezveste in za nezanesljive.

Tako je, kadar narod zgubi svojo zavest in svojo dušo.

POJDIMO NA PROSLAVO DNEVA UJEDINJENJA

Chicago, Ill.

V nedeljo 30. novembra ob 3. uri popoldne se prične v znanem Pilsen Park Paviljonu letna proslava ujedinitve Jugoslovancev. Ta letna slavnost se je obhajala vsako leto tekom zadnjih 20 let po številnih naselbinah, kjer žive Jugoslovanci. V Chicagu sme Jugoslovanci praznovati ujedinitve vsako leto z jako pestrimi programi in lahko zapišemo, da vsaka proslava je rodila lepe uspehe z ozirom na večje spoznavanje in razumevanje med brati Slovenci, Hrvatini in Srbi.

Ko smo se sestajali vsako leto na teh proslavah, smo spoznavali vsako leto bolj, da smo po krvi sorodni, bratje, da ni mnogo razlike med nami ne v jeziku, ne drugače in da so vsi znaki, ki delajo kako razliko med nami zanešeni med nas le po tujcih, ki so nas zatirali in izkoriščali. Ker pa je zakletih sovražnik Jugoslovancev v tem zadnjem letu na novo planil na našo domovino Jugoslavijo, jo razkosal in umetno uvaja med naše tri narodnosti sovraštvo in zlo, zato smo ti isti Jugoslovanci, ki smo v tem novem svetu, kjer imamo še prostost in svobodo, toliko bolj dolžni, da sedaj pridemo skupaj in manifestiramo jugoslovansko ujedinitve in miselnost ter z najodločnejšim protestom pred vsem svetom obsojimo krute barbarske napadce na Jugoslavijo, predvsem pa obsojimo vsako umetno poskušanje, da bi nas zopet razdelili v novo sužnost. To je nas vseh Jugoslovancev sveta narodna dolžnost.

Zato v nedeljo vsi v Pilsen Park na 26. in Albany cesti. Pokažimo se tudi Slovenci vred z brati Hrvati in Srbi, da smo vneti in zavedni Jugoslovanci. Vstopnice ima v prodaji Mr. Jože Kukman, na 1837 W. Cermak Road. Poskrbite si vstopnice, predno bodo razprodane.

Program bo jako zanimiv. Na programu bodo nastopili z govori tudi nekateri odlični gostje iz domovine. Predstavljen bo in govoril bo hrvatski ban Dr. Ivan Subašić iz Zagreba, ki bo povedal marsikaj zanimivega o starem kraju. Govorili bodo še drugi. Pridimo vsi, da jih čujemo! X.

TRIDESETI NOVEMBER IN DRUGO IZ NEW YORKA

New York, N. Y.

Naglo se bliža dan velike priredbe Združenih slovenskih društev v New Yorku in kar je treba vsem našim rojakom in rojakinjam iz New Yorka in okolici, spet položiti na srce: Ne pozabite 30. novembra.

Da se bo ta velika koncertna slavnost vršila v Arlington Hall, na Osmi v New Yorku, je menda že vsem znano, saj je bilo o tem že veliko govorjenega in pisanege. Program, ki se pripravlja za ta pomemben dan, bo pester ter se bo začel zgodaj popoldne, zato apeliramo na rojake, da začno prihajati zgodaj in si tako zagotovijo dolg večer proste zabave, katera bo sledila programu. Za godbo bo skrbel Kopriški orkester osmih godbenikov, kar vam jamči, da bo godba izvrstna za vse, stare in mlade.

O programu vam povem le toliko, da vas bo gnala radovednost, da pridete pogledat vso stvar. Imeli bomo govornike kot ministra Snoja, sodnika Hackenburga iz New Yorka in morda še koga. Z lepimi slovenskimi pesmami bodo nastopili naši solisti. Naši slovenski zbori iz New Yorka, bodo kajpak, vsi tam, da nam podajo najlepše pesmi na svetu — naše slovenske pesmi. — Mali tukaj rojeni Slovenec Johnnie Grill bo podal v deklaraciji prelepo in resnično polno Gregorčičevo pesem "Domovini". Poleg deklaracije, nam bodo podali nekaj godbenih točk tudi naši mladi trije harmonikarji in sicer Johnnie in Mimi Grill ter Charles Penko, v starosti 12 do 14 let. Njih učitelj je zagotovil, da bodo izvrstno izurjeni nastopili.

Pri naših zabavah igra važno vlogo prigrizek in še kaj. Za oboje bo dobro preskrbljeno.

Da bo ta naša skupna prireditev pestro slovenska, naj zopet apeliramo na vse, ki imajo narodno nošo, da se udeležijo priredbe v istih. Ta dan hočemo posvetiti našim trpečim v domovini in pa naši slovenski zavesti, katera naj vsakemu izmed nas sama veli, da pride in se nam pridruži dne 30. novembra. — Žalostna in mučna domovina nas zopet kliče kot v dneh, ko je napisal naš ameriško slovenski pesnik I. Zorman v Clevelandu:

O, sin v tujini! Pojmi čas rešitve,

Slovenija vzdihuje po pomoči. Usmil se mučencev plaka-jočih, Da sreče dan sledil bo smrtni noči, Da v slavi vekoviti bo povsod Mogočno živel ves slovenski rod.

Primorska Slovenka

VESELICA PODRUŽNICE SLOV. ŽENSKÉ ZVEZE IN DRUGO

Strabane, Pa.

Vsak raje čita dopise kot jih pa piše in pri nas smo prav taki. Zato vidite je tako malo dopisov iz naše naselbine, ki ni ravno med najmanjšimi in prav lahko bi bilo od nas kaj več in večkrat v listu poročano.

Vreme imamo še prav fajn in suho in tudi preveč mrzlo še ni. Snega nismo imeli še nič, vendar se dnevi stiskajo in krajšajo. — Da pa pozabimo za nekaj časa vsakdanje skrbi, smo sklenile, da podružnica št. 71, Slov. ženske zveze, priredimo veselico v soboto 29. novembra v Slov.ški dvorani na Iron Str. — Ker bo to zadnja sobota pred adventom, zato naše članice vabijo vse rojake in rojakinje, zlasti članice bližnjih podružnic SZZ, da se v velikem številu udeležijo, kajti čim več nas bo, več bo zabave.

Dne 8. novembra sta se poročila Vika Kral in John Tutin. — V soboto 29. novembra se pa bo sta poročila Katie Jany in Joseph Verček. Vsi štirje mlado poročenici so sinovi in hčere uglednih slovenskih staršev. Zelim jim obilo sreče in zadovoljstva v novem stanu!

Še enkrat, ne pozabite veselice 29. novembra. Godba bo izvrstna za stare in mlade — igrali bodo Taulk Brothers orkester. — Zato na svidenje 29. novembra na veselici.

Mary Tomic

POROČILO NADZORNEGA ODBORA ŠT. 4 SS, JPO

Sheboygan, Wisconsin

Podpisani nadzorniki izjavljamo, da smo 30. oktobra 1941 pregledali knjige in račune tajnice in blagajnika lokalnega pomožnega odbora št. 4 SS, JPO ter pronašli, da so bili vsi dohodki in stroški vknjiženi vestno in pravilno, zakar izrekamo naše priznanje. Iz računov je razvidno sledeče:

DOHODKI:
Prodani tiketi \$662.00
Denarni prispevki družtev za dobitke 30.00
Posebej darovano 3.00
Cisti prebitek od kartne zabave 69.75
Skupni dohodki \$764.75

STROŠKI:
Rent od dvorane za seje \$ 6.06
Tiskanje tiketov 24.75
Za dobitke 5.00
Tajnici za stroške pri raznašanju tiketov in drugo 4.00
Skupni stroški \$ 39.75

Cisti preostanek, ki znaša \$725.00 je bil 8. novembra poslan blagajniku slovenske sekcije JPO, Mr. Leo Jurjevcu v Chicago.

NADZORNIKI:

John Modiz

Mary Fale

Frank Saje
Joseph Francis
Frank Repensek

Sledeča društva so sodelovala pri pomožni akciji:

Društvo št. 157, K. S. K. J.
Društvo št. 144, K. S. K. J.
Društvo št. 4, J. P. Z. S.
Društvo št. 10, J. P. Z. S.
Društvo št. 344, S. N. P. J.
Društvo št. 82, A. B. Z.
Društvo št. 63, S. S. P. Z.
Podružnica št. 1, S. Z. Z.
Samostojno društvo Ilirija
Samostojno društvo Nada
Samostojno društvo S. Z. Z.
Goričmenim društvom, kakor tudi trgovcem in obrtnikom, se izvrševalni odbor v imenu ostalega odbora želi najlepše zahvaliti, za velokodne prispevke v naš pomožni fond. Svota \$725.00 je za našo majhno naselbino, ki šteje komaj kakih 2.000 Slovencev, precej visoka, takoj tudi iz razloga, da so v našem mestu izredno nizke delavske plače. Prepričani pa smo, da tudi s tem ni opravičeno vse, temveč, da so naši rojaki v Sheboyganu pripravljeni tudi z naprejem po svoji moči pomagati revežem v naši nesrečni domovini.

Ob tej priliki želi odbor dati priznanje našim centralnim organizacijam, ki so se zavzele za pomoč stari domovini ter organizirale slovensko sekcijo JPO. Istotako zasluži vsa priznanje direktor publicitete, Mr. Janko N. Rogelj, za svoje iskrene članke kakor tudi vsi ostali odborniki, ki delujejo v tem oziru.

Da bi naša skupna akcija prinesla mnogo uteh zasuženji Sloveniji, je naša iskrena želja!

Izvrševalni odbor št. 4 SS, JPO v Sheboygan, Wisconsin:

Maria Prislund, predsednica
Martin Jelenc, podpredsednik-blagajnik
Johanna Mohar, tajnica-zapisničarka

KAKO JE MED ROJAKI V NORTH DAKOTI

Tower, N. D.

Naročnino za list sem vam poslala, tako da sem sedaj za nekaj časa brez skrbi. — Ker že pišem, naj vam sporočim, kako se imamo tukaj po North Dakoti. — Sneg smo že imeli letošnjo jesen, pa je že po par dneh skopnel. — Par dni smo imeli prav prijetno vreme, skoro tako je bilo toplo, kakor v poletju. — Kar se tiče letine, smo imeli letos vsestransko boljšo kot že dolgo časa ne. Večkrat smo namreč imeli dež, ki je dobro namočil zemljo, da je vse hitreje in bolj bogotno rastle kot prejšnja leta. — Križ je pa bil s spravljanjem pridelkov, ker je ves mesec september deževalo. Nekateri farmarji so kar naprej želi in kosili in pridelek pustili ležati na tleh, misleč, da bo deževje minilo in jim bo mogoče spraviti pridelke domov, toda dež ni hotel prenehati tako kmalu. Ko je pa prenehal, je bilo vse zopet zaraščeno, zaradi preveč dežja in mokrote, da niso mogli pobirati s strojem in tako niso dobili skoro nič od pridelkov. — K mnogim častiteljem, ki so častitali Mr. in Mrs. Bogoljnu v Chicagu za njun zakonski jubilej, se pri-

— Ali ste že kaj prispevali za ubogo trpečo staro domovino? Ako še ne, položite čimprej mal dar, domovini na altar!

družim še jaz in veselo zakličem: Bog naj ju živi še mnogo let in jima daj dočakati še zlate poroke v zdravju in zadovoljnosti. — Pozdrav tudi vsem čitateljem in naročnikom tega lista po širni Ameriki.

M. Kosir

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

V bolnišnico na operacijo

North Chicago, Ill. — Na operacijo v Rochester, Minn. se je morala podati Mrs. Agnes Suhadolnik iz 1022 Wadsworth Ave. Tam je prestala kar dve operacije. — Omenjena je že dolgo časa trpela zaradi glavobola. Sedaj se ji stanje polagoma izboljšuje. — Bog ji daj skorajšnjega okrevanja in zopetnega trdnega zdravja ter da bi se skoraj povrnila nazaj domov.

Smrt rojakinje

Cleveland, O. — Tukaj je preminula rojakinja Barbara Tomc, iz Bonna Ave. Doma je bila iz vasi Krivoglavice, fara Podzemelj pri Cernomlju v Beli krajini in je prišla v Ameriko pred 38. leti. Zapuška moža Nikolaja, doma iz vasi Gerše pri Podzemlju, dva sina in dve hčeri. Omenjena je dve leti trpela na mrtvoudu.

Vile rojenice

Ely, Minn. — Radodarne vile rojenice so se pred kratkim mudile pri družini Mr. in Mrs. Matt Smrekar, ter jim pustile za spomin zalo hčerkico prvo-rojenko. — Srečna mati je hči tukaj ugledne družine Mr. in Mrs. Frank Telich. — Častitke!

Še en grob v Clevelandu

Cleveland, O. — Pretekli teden je po triletni mučni boleznici za rakom umrla Katarina Jakšič, rojena Cipot, doma iz vasi Trnje, fara Crensovci v Medjimurju, odkoder je prišla v Ameriko pred 29. leti. Zapuška enega sina, eno hčer ter sestro Terezijo, poroč. Hhein. Mož ji je umrl pred dvema letoma.

Nesreča rojaka

Waukegan, Ill. — Tukaj se je pred par tedni ponesrečil rojak John Marolt iz 605 Cumming Ave. Odpravil se je bil v brivnico. Nazaj grede je na May St. in Utica St. hotel prekoračiti ulico in ko je stopal preko ceste, se je izognil eni kari, druge, ki je prišla od nasprotni strani ni videl ga je zadela. Z zlomljeno nogo in poškodbami na glavi je moral v bolnišnico sv. Terezije, kjer mu je moral zdravnik šivati glavo in nogo. Ker ima nogo v mavcu, se mu stanje že izboljšuje. Prijatelji mu žele, da bi se skoro pozdravil! — Obiščite ga, da mu ne bo tako dolg čas.

— Ali ste že kaj prispevali za ubogo trpečo staro domovino? Ako še ne, položite čimprej mal dar, domovini na altar!

družim še jaz in veselo zakličem: Bog naj ju živi še mnogo let in jima daj dočakati še zlate poroke v zdravju in zadovoljnosti. — Pozdrav tudi vsem čitateljem in naročnikom tega lista po širni Ameriki.

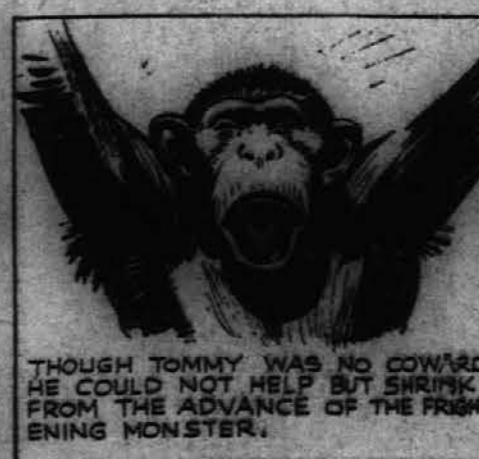
STRAHOVLADA V DŽUNGLI (336)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Ugto napadel, je bil Tommy ves prestrašen. Obrnil se je in začel bežati.

Dasi Tommy ni bil strahopetec, vendar ni mogel pomagati, če je bežal pred strašno pošastjo.

Deček je vedel, da se ne more rešiti, toda prirojen čut ga je priganjal, da je poskušal odložiti čas strasnega spopada.

"Uh, boji se," je pripomnila ena od opic: "Ugto bo zmagal! — Tarnangan, on umre!"

ZADNJA POT PATRA ANZELMA MURNA

Chicago, Ill. — Kakor je bilo poročano, je na Zahvalni dan 20. novembra preminul, znani slovenski frančiškanski župnik, č. g. pater Anzelm Murn, O. F. M. Umrl je v bolnišnici v Milwaukee, Wis.

V pešak je bil prepeljan v Chicago in je ležal do nedelje popoldne v pogrebni kapeli, od 2. ure v nedeljo, pa do pogreba je pa ležal v slovenski župni cerkvi sv. Stefana, odkjer se je vršil v ponedeljek dopoldne pogreb. Najprvo je zbor duhovnikov, ki jih je bilo okrog 32 odpel in čamoli bilje, nakar je veleč. g. provincialni komisar pater Benedikt Hoge, OFM, opravil slovesno requiem mašo ob asistenci č. g. patra Aleksandra Urankarja, kot diakona in č. g. patra Edwarda Gabrenja, kot subdiakona. Ceremonijar pa je bil č. g. pater Andrej Svete. Ob stranskih altarjih pa sta darovala za dušne č. g. M. Marinišek in č. g. J. Ferlin. — Po maši se je poslovlil od pokojnika v imenu duhovščine in drugih veleč. g. kanonik John J. Oman, ki je v ganljivih besedah slikal velike dolžnosti duhovnika, ki jih ima pred narodom in pred Bogom. Priporočal je pokojnika v molitev sobratom duhovnikom in vsem vernikom. Nato je provincialni komisar opravil še pogrebne obrede ob krsti v cerkvi, nakar so šli ljudje, ki so bili navzoči pri pogrebnih maši še enkrat mimo krste, da so se poslovili od svojega nekdanjega župnika, nakar so krsto zaprli in pokojnik je bil prepeljan v Lemont, kjer je bil po redovnih obredih položen k večnemu počitku na domačem samostanskem pokopališču na lemontskem griču, kjer bo čakal angeljske trombe.

Med številno navzočo duhovščino je bilo več kakor polovico slovenskih č. g. gospodov, ki so prihiteli na pogreb. Pogreb je imel v oskrbi slovenski pogrebnišnik Mr. Louis Zefran. Tako je odšel od nas zopet eden slovenskih pijonirskih duhovnikov, ki je deloval nad 30 let med ameriškimi Slovenci. Pokojni preč, g. pater Anzelm Murn, je bil doma iz Podturna pri Toplicah na Dolenjskem. Rodil se je 29. avgusta 1875. V šolo je pohajal v Novem mestu in v Ljubljani. V frančiškanski red je vstopil 16. januarja 1897. V redu je dovršil bogoslovne študije in je bil posvečen v mašnika 22. dec. 1900. Potem je deloval v več krajih v starem kraju. Iz Nazareta na Stajerskem je došel leta 1907 v Ameriko, kjer je sodeloval s svojimi frančiškanskimi sobraty v misijonstvu po župnijah, kakor v Kansas Cityu, Kans.; v Betlehemu in ne v Steeltonu, kakor je bilo zadnjič pomotoma poročano. Potem nekaj časa je bil med Slovaki, v New Yorku. Potem se je podal na oddih v stari kraj in se je zopet vrnil in je deloval kot župnik pri sv. Stefanu v Chicagu. Potem je šel zopet radi zdravja v stari kraj in se zopet vrnil, nakar je bil župnik v La Salle, v So. Chicagu, na Willardu in tri leta prov. komisar. Bil je tudi več let duhovni vodja pri Družbi sv. Družine. Zadnja leta je pa bolehal in se zdravil po raznih zavodih.

Pokojni zapušača v Ameriki dva brata in nekaj oddaljenih sorodnikov. Brata biva v New Yorku. Brat Mr. Martin Murn se je udeležil pogreba. Brat Mr. John Murn pa se nahaja bolan in radi boleznii ni mogel na pogreb. Tako se je vrsta naših starejših č. g. gospodov zopet srčila za enega. Odšel je po plačilo h svojemu Gospodu v kategera vinogradu je deloval skoro 41 let, največ v misijonstvu med ameriškimi Slovenci. Pokojnik je bil priljubljen in blagodeja srca. Bil jako zaveden rodoljub in se je zlasti zanimal za slovenstvo. Kot tak bo ostal v najlepšem spominu med svojimi rojaki v Ameriki. Naj ga Vsemogočni obilno nagradi za vsa njegova dobra dela, ki jih je vršil za svoj narod v Ameriki!

SLOVENSKI NARODNI KONGRES V AMERIKI

ZAPENIK

sestanka zastopnikov naših organizacij, ki se je vršil dne 15. novembra, za osnivanje enotnega političnega pokreta slovenskemu ljudstvu onkraj morja v pomoč.

(Konec)

Predsednik Cainkar odpre razpravo po teh Molkovih navstih in John Vidic se prvi oglasi k besedi ter pravi, da se popolnoma strinja z našim prizadevanjem, ki stremi za tem, da se ameriški Slovenci združijo v eno politično gibanje, v katerem naj delujemo v slogu rami ob rami za blagor in pravico naših ljudi onkraj morja. Sicer ne pozna Slovenije v starem kraju, pravi, ker je bil rojen v tej deželi, ali navzlic temu se bje arce tudi za deželo, iz katere so prišli njegovi starši semkaj.

Nato povzame besedo Etbina Kristan ter pravi, da iskreno pozdravlja enotno politično akcijo stari domovini v prid, ker čuti njeno potrebo. Pozdravljal je pomožno akcijo, ko se je ustanovila, ali politična se mu zdi stokrat važnejša. Vsa Evropa je za sužnjena, pravi, ali vsa Evropa ima tudi svoje zastopnike izven sebe, da morejo govoriti zanje. Slovenci so tamkaj v sužnosti, pa ne morejo govoriti; zato moramo mi, ki smo izven njihne podjarmljene zemlje in svobodni, govoriti zanje.

Ta politična akcija je pa potrebna tudi zato, ker se boj v tej vojni bojuje za nekaj silnega in pomembnega. V njem ne gre za Hitlerja, nego za to, da se ustvari podlaga svobodnih ljudi. Napredne ideje napredujejo po vsem svetu. Anglija lordov je mrtva. Poraja se Anglija delavstva. Demokracija je res vprašanje sedanje vojne in demokracija mora biti podlaga tudi našemu gibanju. Ta organizacija bodi naš narodni parlament, v katerem naj imajo vsi njegovi člani besedo za ustvarjanje skupnega cilja. Nasprotstva v nazorih je treba dajati na stran in v skupni iskrenosti strmeti za skupnim ciljem.

Kakšne naloge čakajo to gibanje? Mnogotere in težke. Treba mu z dramati naše ljudi širom po Ameriki ter jih pridobiti za sodelovanje v našem gibanju. Informirati bomo morali javnost te dežele o svojih ciljih, kar pa ni tako lahka stvar, kakor bi si kdo mislil, ker je Amerikanev v tem pogledu sila brezbržen in neveden. Treba bo iskati stike z vsemi organizacijami, ki imajo enako podlago in enake namene; vse te bo treba pridobiti tudi za morebitno sodelovanje. Nekaj sličnega bomo morali poskušati tudi pri drugih naprednih elementih, menli govornik Kristan, in predvsem bomo morali gleda-

ti na to, da predložimo svoje zahteve zvezni vladi v Washingtonu.

Slovenija naj postane del nove, prerojene Jugoslavije, nadaljuje Etbina Kristan. Pridobitev Bolgarije bi sprožila vprašanje Macedonije, ki ga tako radi zatajujejo oficijelni jugoslovanski krogi, a se nikakor ne da odpraviti z zatajevanjem. Macedonci so Slovani in po svoji govorici zelo blizu našemu jeziku. Če hočemo pravo podlago trajnemu miru, se morajo rešiti tudi takšna vprašanja. Vsi južni Slovani bi bili lahko združeni v jugoslovanski federaciji, a srednjeevropska federacija se pa zdi govorniku nemogoča takoj po vojni. Ozemlja vseh današnjih diktatur bodo morale zasedati demokratične države. Cilj združene Evrope bo dosežen šele potem, ko bo cela Evropa demokratizirana, in v deželah, kakor so n. pr. Nemčija, Italija, Madžarska itd., bo treba največ delovati v tem oziru.

Niti ene dežele ni v Evropi, ki bi ustrezala vsem ekonomičnim potrebam. Nobena ne more stati na svojih lastnih nogah. In to bo priložnost Evrope k združenju. Združitev, kakršna je v Ameriki, pa se mu vidi nemogoča v Evropi, ker se je ta razvijala stoletja in stoletja. Tam bo treba prenesti nove ideje na stara debla. Ali tudi združitev Evrope ne bo zadostovala, nego Kristan veruje, da pride naposled še do demokratične združitve vsega sveta.

To vse je treba upoštevati, če se hočemo pravilno lotiti dela v tem važnem in potrebnem gibanju, pravi govornik. Treba bo agitacije, stikov s sličnimi organizacijami in naprednimi elementi, treba informacije in zveze z zvezno vlado v Washingtonu. Treba bo moči, treba denarja. Zgodovina trka na naša vrata. Jugoslovanska vlada se lahko govori. Ali vprašanje je, koliko se z njo strinja jugoslovansko ljudstvo. To ne govori skozi njena usta. Toda ono sedaj ne more govoriti. Zato pa moramo govoriti mi zanj, zaključil Etbina Kristan svoje besede.

Anton Zbašnik poprime besedo ter reče, da se strinja z izjavami Etbina Kristana in Ivana Molka. Treba je združiti vse slovenske zemlje v okviru federativne Jugoslavije, pravi in zdi se mu, da ni ta konferenca dovolj reprezentativna. Zato bi bilo dobro, menli, če bi bila širša in obsežnejša. Nasvetuje in priporoča, naj bi se zbrali glavni odborniki vseh naših podpornih organizacij in vsi naši intelektualci na skupno zborovanje ali konferenco, ki naj bi bila naš narodni parlament. Ker gre za srečno bodočnost našega ljudstva, misli, da ne bo odpora pri naših podpornih organizacijah. Ta naš narodni parlament naj se vrši takoj po Novem letu ali pa še prej, če je to mogoče.

Josip Zalar odobrava Zbašnikovo priporočilo za narodni parlament, se v polni meri ujema z idejo enotnega političnega gibanja med ameriškimi Slovenci za pravico in blaginjo stare domovine in je za to, da se naša Slovenija vključi v prerojeno, novo Jugoslavijo. Nadafje se iz-

reče tudi za to, da se naj vrši isto narodno zborovanje takoj po skupnem sestanku glavnih odborov vseh naših podpornih organizacij, na katerem se ima rešiti vprašanje vojne klavzule v članskih certifikatih.

Marie Prislant govori enotnemu političnemu gibanju v prilog ter izrazi upanje, da bo njena organizacija podpirala vso to našo akcijo zlasti zato, ker trpijo ob sedanjih razmerah v domovini ženske in posebno pa še otroci.

Kristan poudarja nato, da se morajo tudi naše ženske v velikem številu udeleževati tega važnega gibanja ter sodelovati v njem, ker gre tudi za žensko vprašanje. V novi Jugoslaviji naj bo imela ženska vso politično enakopravnost z moškimi. Nato je bilo sproženo vprašanje, kdo se naj poleg glavnih odborov vseh naših podpornih organizacij še udeleži skupnega zborovanja tega političnega gibanja, oziroma kdo se naj še povabi nanj. In vnela se je o tem živahna razprava, v katero so posegli Anton Zbašnik, Etbina Kristan, glavni tajnik SNPJ Vidar, Louis Beniger, Vincent Cainkar, Ivan Molek, Frank Zaitz in John Vidic.

Po tej debati predloži Anton Zbašnik sledeči predlog:

Skupno zborovanje glavnih odborov naših podpornih organizacij naj se vrši dne 12. februarja 1942 v Chicagu, da se vse podporne organizacije sporazumno glede vojne klavzule v članskih certifikatih in se rešijo še morebitni drugi skupni problemi teh organizacij. Po končanju te skupne konference naj se vrši občni zbor slovenskega naroda, da katerega se naj povabijo tudi vse centralizirane politične in kulturne organizacije s pravico do dveh delegatov vsaka, potem zastopniki naših časopisov, naši pisatelji in eventualno drugi intelektualci.

Predlog je bil soglasno sprejet.

Frank Zaitz soglašal s sklicanjem skupnega shoda. Vsa propaganda gre sedaj skozi jugoslovansko vlado v Washingtonu, Londonu itd. Ti ljudje se ne bodo radi umaknili. Zamuditi smo že dokaj, kar nam bo le težje dohiteti. Vodilni činitelji iščejo našega zaledja. Tako tudi Snojev predlog. Boji se, da nastane zastran tega morda kak nesporazum in kako nesoglasje. Če bodo odločevali sedanji elementi v vladi Jugoslavije, pride ta prejkone v vode starega režima. Zato bi bilo nič kakor prav, če se vpraša sedanja jugoslovanska vlada, kakšni so njeni cilji v tem oziru. Frank Zaitz je za ustanovitev in izvolitev provizoričnega odbora, ki pa mora biti zelo delaven, ker bo moral ustvariti zanimanje med ljudmi.

Janko Rogelj predloži predlog za provizorični odbor, ki naj sestaja iz tolikih članov, kolikor je organizacij zastopanih v slovenski sekciji jugoslovanskega pomožnega odbora in na tem sestanku. Predlog je bil soglasno sprejet.

V tem provizoričnem odboru so: Leo Jurjovec st., Janko Ro-

gelj, Marie Prislant, John Vidic, Ivan Molek, Josip Zalar in Frank Zaitz.

Sklenjeno je tudi bilo, da tvorijo trije, v Chicagu stanujoči člani izvršilni ali pripravljalni odsek in vodijo med tem tudi agitacijo za enotno politično gibanje med ameriškimi Slovenci. Ti trije so: Leo Jurjovec st., Ivan Molek in Frank Zaitz.

Provizorični odbor naj pravi vse potrebno za prihodnji skupni narodni shod, ki se bo, kakor je bilo predloženo in soglasno sprejeto, imenoval 'Slovenski narodni kongres'.

H koncu je Etbina Kristan predložil zborovalcem še tole resolucijo:

RESOLUCIJA

za sklicanje slovenskega narodnega kongresa v Chicagu

Zastopniki sedmih slovenskih centraliziranih podpornih in političnih organizacij v Ameriki, zbrani na sestanku v prostorih SNPJ v Chicagu, Ill., dne 15. novembra 1941, so sklenili:

1) Da je z ozirom na svetovni položaj in katastrofalne udarce, ki so zadele slovenski narod, potrebna politična akcija ameriških Slovencev, ki so poklicani, da govorijo za Slovence v stari domovini, dokler zadnjim ne padejo okovi z njihovih rok;

2) Da se v ta namen skliče slovenski narodni kongres, ki naj položi podlago za uspešno akcijo s ciljem, da se doseže zedinjenje vseh evropskih Slovencev v demokratični politični obliki v okviru prenovljene, demokratizirane jugoslovanske, balkanske in naposled evropske federacije;

3) Izvoljen je bil odbor, ki naj pripravi vse potrebno za slovenski narodni kongres in izvršuje nujno predhodno delo do kongresa.

Sledeč sklepu zastopnikov na konferenci dne 15. novembra, da so člaski člani začasnega odbora za pripravljanje slovenskega narodnega kongresa izvršni odsek ali eksekutiva, ki vodi vse posle do kongresa, so se člaski člani tega odbora, ki so Leo Jurjovec, Frank Zaitz in Ivan Molek, sešli dne 19. novembra v prostorih Slovenskega delavskega centra, 2301 So. Lawndale ave., da se konstituirajo in si določijo delo.

Sklenili so, da bo Leo Jurjovec predsednik, Ivan Molek pa tajnik pripravljalnega odbora odnosno eksekutive tega odbora. Frank Zaitz pomaga obema, kolikor mu je mogoče. Seje eksekutive se vrše redno vsako sredo v prej omenjenih prostorih.

Prvo nujno delo, ki ga izvrši tajnik, je, da se razpošlje zapisnik konference v objavo vsem slovenskim listom v Ameriki. V ta namen se naroči Zvonku Novanku, ki je bil zapisnikar, naj hitro uredi zapisnik in ga izroči tajniku vsaj do 21. novembra, tako da bo lahko postavljen in razposlan listom in objavljen sredi prihodnjega tedna. Poskrbeti je treba, da vsaj dnevnik objavijo zapisnik na eden in isti dan.

IVAN MOLEK, tajnik izvršnega odseka.

MED PROPADOM IN REŠITVIJO

Pisec: And. Tomec

(Dalje)

V nekako takem stanju smo dandanes tudi mi, ko se ima v doglednem času odločiti, ali bomo kot narod še nadalje obstali ali pa bomo propali, zato pa nam ne sme biti nič pretežko, da bi listega ne poskusili, ne storili, ne žrtvovali, si vsega ne povedali in razodeli, za kar je le kaj upanje, da utegne nam biti v korist in morda pripomoček k rešitvi. Naj nas nobeni oziri več ne ovirajo in tudi nobena zamera ne plaši, temveč, da povemo vse in prejemmo brez zamere in žaljenja vse, naj bo opomin, svarilo, pouk, dober nasvet in navodila za smernice na novih poteh, kakor bomo v teh velikih preizkušnjah, skozi katere nam je iti, morali, hočeš ali ne, nastopiti, če nečemo, da bo drugače to imelo za nas dalekosežne, slabe, morda naravnost usodopolne posledice.

Saj če zločinci razodenejo svoj še ne odkrit zločin, ko zrejo smrti v oči — dobro je torej biti za smrt pripravljen, čeprav se iste ni. Mogoče ne bomo še propadli, narodno umrli, čeprav izgledi zato niso ravno najboljši.

Saj tudi pisec teh vrstic je že večkrat umiral, mu že trikrat gorela mrtvaška sveča, ga sorodnica celo že prišla pokropiti, pa je že po tolikih letih še vedno tu, pa je že veliko doprinesel, še doprinaša, posebno zdaj le, pa bo mogoče še doprinašal ...

Saj narodu, ki temelji na moralni podlagi, ki je žilav in narodno zaveden, se mu propada in smrti ni tako bati; bati se mu je bolj tega, kar ga najbolj gotovo vodi v propad in v smrt, to je pomehuženosti in brezverstva, ker tak narod brez moralne podlage je sam sebi najnevarnejši sovražnik in grobokop.

Zato pravi pesnik S. Gregorčič:

"Nikoli narod ne zagine, četudi ga ves svet tepta, ki poln kreposti je, vrline, poln vere v sebe in Boga."

Torej vera v sebe in Boga, to narod najbolj drži k višku. Sicer pa pri vsem, kar nas zadene, je najbolje, da imamo upanje na najboljšo, a da smo obenem pripravljeni tudi na najhujše.

Stvar, o kateri mislim tu pisati in povedati svoje misli, ne spada strogo k temu pisanju, da bi sicer vsled tega ne bilo kolikor toliko popolno, je pa obenem tudi precej v zvezi z njim.

P. Bernard se je pri svojem Jeremiju na razvalinah v Amer. Slovincu tudi tega vprašanja nekoliko dotaknil, ko je pisal o načinu podpiranja naših katoliških naprav, posebno cerkva, potem raznih prireditve, katere naj bi se času primerno reformiralo, oz. odpravilo in z drugim boljšim, cenejšim, praktičnej-

šim in izdatnejšim nadomestilo.

Takoj sem bil tudi jaz s pisateljem istih misli in sem takoj sklenil, da o priliki tudi jaz glede tega nekoliko pišem. Posebno se pa tu omejim glede enega načina podpiranja naših cerkva, glede ena vrste prireditve. In to so prireditve s pijačo in plesom v korist cerkve.

Glede pijače kdo bi ne bil toliko dober, da bi ljudem pijačo privoščil? Ali ne gre zato, da kdo ljudem pijačo privoščil, temveč zato, kako se pije in kakšne posledice so tega. Ko bi se ljudje pri pijači znali vladati in mero držali. A da se kdo preveč napije in začne delati sitnost in združbo, da se vsled preveč zavzete pijače začnejo prepri, celo pretep, da se vsled pijanosti zgodi ena ali druga nerodnost, mladini v pohujšanje in drugim v spotiko — vsega tega pa vendar ni zaprivoščiti. Dober in pameten človek pač ne bo nikomur privoščil, da bi bil pijan, da bi v pijanosti kaj napačnega doprinesel, samemu sebi ali drugim: kako neprijetnost ali škodo napravil. Posebno pa noben prav župljan rad ne vidi, da pijan ljudje na kaki prireditvi napravljajo sramoto prireditvi, prirediteljem, cerkvi, narodu in tud samim sebi.

Torej ne proti pijači, ne proti temu, da kdo pije, temveč le proti zlorabi pijače in za dober ugled cerkve in naroda ter ljudi samih, pa moramo biti.

Pijača naj bi torej le bila, samo zloraba pijače bi se naj odpravila; če se jo pa ne da odpraviti, je pa brez dvoma boljše, da še pijače ni, ker sicer več škoduje, kakor pa koristi.

Ples je pa tudi nekaj takega, kar po vsi pravici zasluži, da se tudi o njem kako besedo javno spregovori. Govori, piše in razpravlja se o marsičem — le o plesu se — razen v zasebnih pogovorih — nesišli in ne čita nikdar nobene drugače, kakor da se naznanja kje, kdaj in zakaj da bo ples in se na istega vabi in o njem poroča kako se je kje vršil in kakšna vdeležba je na njem bila. In vendar je plesa v Ameriki toliko kot menda nikjer drugje; saj ne more nič in nikjer brez njega biti.

(Dalje prih.)

* Listen to *
PALANDECH'S
RADIO BROADCAST
Featuring a Program of
YUGOSLAV FOLK MUSIC
Every Saturday, 1 to 2 P.M.
STATION WHIP
1520 kilocycles (Top of the Dial)

ZLATA KNJIGA

ki smo jo izdali za petdesetletnico

"Amerikanskega Slovenca"

Je s stališča slovenske zgodovine in drugače nad vse zanimiva knjiga. Vsaka slovenska hiša bi jo naj imela v svoji hiši. Naročite jo, **50c**

Kdor pa želi naročiti tudi Spominsko knjigo ki je bila izdana za štiridesetletnico "Amerikanskega Slovenca" pred desetimi leti, katerih imamo še nekaj na roki, tak dobi obe skupaj, to je Spominsko knjigo od 40 letnice in se- **75c**

Naročila sprejema:

Knjigarna 'Amerikanski Slovenec'
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

"NA INDIJO"

Ruski pisatelj G. P. Danilevski
Preložil Al. Benkovič

— ZGODOVINSKI ROMAN —

Ko si je bil Peter ogledal druge pariške znamenitosti, tovarno za mozaike, nogavice in druge tovarne, kabinete za redko sti, akademijo in bolnišnice, je napravil žrtev tudi prijetnostim, posetil balet "Začarana Armida" in komedijo "Potuhneni advokat". Ko se je bil odločil, da se da slikati slikarjema Natierju in Rigodu, se je vselej okopal v kopeli. V kavarni Prokop, običajnem zbirališču takratnih slovenskih in učenih odličnikov, so carju predstavili Reomirja. Ob pregledovanju pariškega vojaštva je car spretno pohajal ob vrstah, a je bil nezadovoljen z groznim prahom in tolpo prerivajočih se pouličnih zijal, ki so ga hoteli videti. Tudi politika ni izostala. Vrhili so se razgovori z ministri, pisali razni spisi.

Dan pred odhodom iz Pariza je Peter obiskal francoski parlament.

Kukala in pogledi občinstva so bili obrnjeni na redkega gosta. Poslanci so sedeli tu v prazničnih rdečih plaščih in baretih, kakor je svoje dni zbornica pozdravljala Karla V. Po hrupnem razgovoru o neki stvari je kraljevski prokurator snel klobuk ter na carja govoril z odra krasen sprejemni govor. Za njim sta govorila prva govornika Heren in Michaud (Mišo), nato pa je eden izmed njih razglasil, da je bila ruskemu carju ta dan za zemljevid Kaspijskega morja izročena diploma pariške znanstvene akademije. Občinstvo in člani zbornice so zaploskali.

— Divno govore, naši kijejski bursaki (Bursaki: visokošolci) naj se kar skrijejo! je rekel Peter, zapuščajoč parlament, kojega prostost in hrup ga je nekoliko osupnil. Njih položaj, Boris Ivanovič, pa ni najboljši. Pri Holandcih si izposojajo denar na nemale obresti.

Devetega junija je Peter znova in zadnjikrat obiskal Saint-Cyrski samostan. Isti dan je odšel iz Pariza, kjer je njegovo bivanje kljub vsi varčnosti in priprosti stalo kraljevsko blagajno tisoč osemsto lir na dan.

Bilo je zvečer.

Zaprežene kočije so stale na zavozišču. Ljudstvo se je gnetlo ter gledalo na stopnice in v okno carjevega stanovanja.

Oglasile so se trobente, počili biči. Kočije so se zganile.

— Opravili smo svoje, knežič, je rekel car Kurakinu, pozdravlja iz kočije za njim tekoče ljudstvo. Z zvezto pravzaprav ni nič, a v tukajšnjem ministerstvu nam je obljubljen pomoč proti Turkom in Švedom... A kam si dejal Dunjo?

— V kočiji se pelje za nami z Aleksimom, je odgovoril Kurakin. Ne ugaja ji v pokrite vozu, blede je in venomer ji je slabo...

— Se že potolaži, je rekel car. Izprosila si je, da sme moža, ko se vrne iz vojske, prva sprejeti z vencem za zmago... Kako neki je Bekovič tam stvari uredil? Za njegovo kaspijsko karot smo zdaj akademiki...

Drugi del

VOJNA Z INDIJO

VI.

Vojne priprave.

Konec februarja 1717. leta je napol azijsko, ubožno zgrajeno in malo naseljeno mesto Astrahan mahoma oživel. Po nje-

govih ulicah so korakali vojaki pešci, grebenki in jaicki kozaki, dirjali častniki na konjih, pomikali se z velblodi in voli upreženi naloženi vozovi.

Prebivalci so se razgovarjali o bližnjem pohodu oddelka kneza Bekoviča Čerkeskega za Amu-Dar, proti Indiji, čez Hivo.

V majhni hiši, kjer je bila nastanjena družina poveljnika oddelkov in polkov, majorja Frankenberg, so se vsak večer zbirali častniki.

Marija Savišna Frankenberg, rojena Tekutjeva, je bila vesela in navdušena in prijazna gospodinja. Spremljajoča moža, je bila vesela, ako je mogla s čim razveseliti njegove tovariše. Gostje so pili punč, kvartali, peli k lutnji ter se razgovarjali o prihodnjih pohodih.

Med častniki so se nahajali gospodinjini brat Tekutjev, Tuvalkov, Lebedev in Jurlov: car jih je sem poslal, ko jih je bil takoj za Kasatkinom iz gardemarinov povabil v častnike. Prvim trem je bil ukazal nadzorovati oddelkovno topništvo in pomagati pri prevažanju čez Kaspijsko morje; Kasatkin je bil osebno pridružen knezu Bekoviču.

Že poprej v Astrahan poslani mornariški poročnik Kožin je bil Čerkaskemu pomagal pri gradnji nanovo postavljenih tujb — karaganskih trdnjav ter že prej obiskal Perzijo in Kavkaz. Razločeval se je od drugih častnikov po bahavem in ošabnem značaju, se neprestano prepiral s predstojniki ter se zadiral skoro v vsako odredbo Bekovičev.

Bilo je na koncu mastnega tedna.

Okna Frankenbergovega stanovanja so bila jarko razsvetljena. V dveh sobah so igrali l'homme. V tretji so za razgrnjenim zemljevidom kaspijskih bregov govorili o prihodnjem pohodu.

— Kljub temu ne razumem, je rekel z nemškim poudarkom gospodar, dobrodušni, osiveli in že davno poruseli pehotni major Frankenberg, — kaj dokazuje, da je v starih časih cvela trgovina v teh mrtvih, zasutih peščinah? Nikjer življenja, nikjer vode...

— Zgodovina, gospod, je odgovoril Tuvalkov, ki se je šolal v Parizu. Herodot, Plinij, Strabo... da... Aristobul in tudi Ptomolej čisto jasno kažejo na zvezo Evrope z iztokom po teh krajih.

— Batjuška, ti si nas obsul z imeni, da jih je kar težko izgovarjati. Rajši nam povej, zakaj se je ta zveza zdaj pretrgala?

Mladenič je pogledal okrog sebe. Neka- terim se je čitalo iz oči: "Čemu bi se prerekli s starcem, ko vse kaže, da niti ni pogledal v knjige, ki smo jih mi prečitali?"

Medtem ko je kratkovidni, debeli Tuvalkov z nosom šel preko zemljevida Kaspijskega morja ter šepetal z Jurlovom, je vstopila ter se smehljuje sklonila čez mizo dražestna, stasita Marija Savišna z dvema bujnima, rusima kitama.

— Ah, to ste prepirljivci, je rekla, ter se preko vseh ozrla z laskavim, mirnim pogledom.

Kasatkin se je pri tem pogledu in glasu spomnil daljne, bivše prijateljice gospodinjine, carjeve varovanke Dunje, ter se razgrel. Že dolgo bi bil rad izpregovoril v tej prijetni družbi — zdaj pa ga je nekaj izpodbodlo.

(Dalje prih.)

Vsak teden en dopis, naj bo
geslo vsake naselbine.

JEREMIJA SE SKUŠA REŠITI

P. Bernard Ambrožič OFM.

7. Prežvekovanje "DOBROTNIKA".

Kako je že rekel slavní go-
spod Poprtnjak siromakom, ki
so ga prišli prositi pomoči?

"Ali vam ni dosti, da se je
vam prid ustanovilo društvo?"

Takih Poprtnjakov je še ved-
no dosti na svetu. Zelo prav se
jim zdi, da se je ustanovil odbor
za pomoč, še to pravijo, da dva
odbora nikakor nista preveč.
Oba odbora pozdravljajo in obe-
ma želijo veliko uspehov, češ:
potreba je zelo velika, naj le de-
lata in veliko nabere. Če pa
kdo reče: Dobrotljivi človek, do-
brotnik ubogih in siromašnih,
kdaj boš pa ti segel v žep? Te-
daj pa tako čudno pogledajo in
še bolj čudno rečejo: Zakaj bi še
jaz kaj dal, saj bodo mili rojaki
v starem kraju dobili od enega
odbora takoj, od drugega pa po
vojski. Kaj jim je treba še več?

Beremo lepe oklice in spod-
budne dopise za pomoč v starem
kraju. Nekateri pišejo zelo nav-
dušeno in pravijo: Naše JED-
NOTE imajo milijone, nabrane
od trdih žuljev delovnega naro-
da. Zdaj je čas, da sežejo globo-
ko v blagajne in darujejo nekaj
težkih tisočakov. Ko bodo jedno-
te to storile, bo brž dosti na roki
za pomoč in tisto sitno kolek-
tanje lahko preneha nadlegovati
naše žepce in naša rodoljubna sr-
ca...

Zopet drugi dopisniki — še
bolj pa govorniki "ob dolgih
zimskih večerih" v ožjem krogu
— namigujejo na milijone, ki
so "zmrznjeni" nekje v Wash-
ingtonu in ima neki zastopnik
Jugoslavije ključ do njih. On
naj torej da in da veliko, pa bo
kmalu vse revščine konec in na-
šim rojakom v starem kraju bo
nastala topla pomlad takoj po
Božiču, če že ne za sam sveti
dan...

Beremo in čujemo tudi o na-
črtih za prireditve, veselice, ple-
se in zabave v korist odbora za
starokrajsko pomoč. "Rojaki,
bližajo se dolgi zimski večeri,
kaj drugega bomo delali razen
da bomo pohitevali v dvorane in
se razveseljevali in plesali in je-
dli in pili in kazali vsemu svetu
veselje in zadovoljnost, da smo
v Ameriki, ki je svobodna deže-
la, ki je predaleč od Hitlerjeve-
ga nosa, da bi nas mogel dobiti
v kremplje in gnjaviti tako
strašno kakor gnjavi naše mile
rojake tam doma, ki se niso zna-
li pravočasno umakniti čez ve-
liko lužo."

Nisem dobesedno prepisal teh
besed iz kakšnega časopisa, tudi
jih nisem dobesedno vzel iz ust
tega ali onega. Toda v bistvu je
v njih tisto, kar se včasih bere
in čuje, če ima človek odprte oči
in še ušesa po vrhu.

Jacob Gerend Furniture Co.

704-706 North 8th Street,

Sheboygan, Wis.

Telefon: 85 — Res. 4080-W

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči.
Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po smernih cenah.

SLOVENSKI stenski koledarji-

so že v tisku in bodo v nekaj dneh dogotovljeni.
Naročniki "Amerikanskega Slovenca" jih bodo
dobili brezplačno kot božično darilo od svojega
lista. Za nenaročnike pa stanejo po

20 centov s poštnino

Naročila sprejemamo že sedaj, in kakor hi-
tro bodo gotovi, jih bomo onim, ki jih bodo naro-
čili, poslali po pošti. Naročila za koledarje je
poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd. — Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Ves čas od postanka nove
Poljske in Čehoslovaške je bi-
lo razmerje med obema narav-
nost mučno. Poljaki so videli
le svoje poljske interese, Čehi
le češke. Nemec je odrl oba
do kosti. Ni ne nobene češke,
niti poljske vasi, da bi prire-
jali parade v Varšavi ali Pra-
hi. Izgleda, da se vrača po ne-
sreči pamet in razsodnost.

V najboljšem slučaju bi pri-
šlo do neke Hitlerjeve Evrope
le začasno, ker bi strikov in
svinca zmanjkalo za odporne-
ke. Vse pa kaže, da sploh ne
bo Hitlerjeve Evrope po novem
redu. Če res pride do neke
Združene Evrope, ne vem, vem
pa, da bi za Slovane ne bila
nobena pridobitev, pač pa sem
mnenja, da bi bila pridobitev
za Slovane, Evropo in morda za
ves svet, ako bi bili Slovani vsi
v enem taboru in tvorili na-
pram vsem svetu enotno falan-
go.

Sanje, utopija, prsmuknje-
nost... tako odmeva, če kdo
le zine o nekaj sličnem.

Sanje... hm? Že prej je bilo
nekaj znakov, da je ura kaza-
la pravi čas. Te dni se poro-
ča, da Poljaki in Čehi nekaj
obravnavajo med seboj in ne-
kaj pripravljajo, da bi vsaj ta
dva Slovana sklenila med se-
boj neko federacijo in tvorila
enotno skuino. Ali se godijo
čudeži? Čehi so takoj že 1.
1919 začeli brantati z Itali-

— Ko sedamo k zajutruku,
kosilu ali večerji, naj nam sto-
pijo pred oči ubogi reveži v
stari domovini. Bog ve, ali ima-
jo oni, kako skorjico kruha, da
bi jo zavžili? Pomagajmo jim,
zbirajmo za nje prispevke!

VESTI O DOMOVINI

(Nadaljevanje s 1. strani)

nisti delujejo proti vstašem.
Vseslovaška propaganda je
vedno bila pripravljena s pri-
pravnim geslom "Rusija, mati
vseh Slovanov". Vendar sedaj
Hrvatom z velikim hrupom do-
kazujejo, da so potomci Gotov
in da zato pripadajo pravzaprav
nemškemu delu sveta.

USMILJENI BRATJE SV. JANEZA OD BOGA.

ki oskrbujejo in strežijo moškim pacientem v bolnišnicah, kakor tudi v
privatnih domovih, iščejo kandidatov.
Mladi moški v starosti med 17 in 37 letom, ki čutijo v sebi poklic za
to plemenito delo, naj se blagovoljno obravna na: NOVICE MASTER,
Brothers of Mercy, 49 Cottage St., Buffalo, N. Y.

Naznanilo in zahvala

Potrgeja srca naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijate-
ljem in znancem tužno vest, da je nas za vedno zapustila ljubljena
soproga in mati,

Rose Stegovec

(roj. KNOL)

Prisrčna zahvala vsem našim sorodnikom in prijateljem za
vse, karkoli je kdo storil za pokojnico tekom njene dolgotrajne
bolezni in vsem, ki so nam bili v pomoč in tolažbo.

Nadalje najlepša hvala nosilec krste, vsem Slovincem in
Hrvatom v naselbini in vsem drugim, ki ste se v tako obilnem
številu udeležili sv. maše in pogreba.

Zahvaliti se moramo tudi vsem, ki ste orihajali pokojno obis-
kat, ko je ležala na mrtvaškem odru, ter molili ob njeni rakvi za
blago njene duše.

Globoko hvaležni se želimo priročno zahvaliti vsem onim, ki
so v blag spomin pokojnice okrasili krsto in skoro sobo napolnili s
krasnimi cvetličnimi in venci, med mnogimi darovalci cvetlic je bil
krasen šopek, dar družine št. 239 SNPJ.

Hvala vsem, ki ste dali svoje avtomobile brezplačno na raz-
pologo ob priliki pogreba.

Torej še enkrat najlepša hvala vsem in vsakomur, karkoli je
kdo storil v teh dnevih žalosti, bodisi za pokojno ali za nas.

Vsem hvala in Bog plača.

Tebi, ljubljena in neopasljiva soproga in mati, pa želimo
večni mir in pokoj; spavaj v Bogu od truda in težav, ki ti jih je
nalagalo življenje, dokler se ne snidemo tam gori nad zvezdami.

Zahvali ostali:

ANTON STEGOVEC, soprog; FRANK in JOHN LE-
GAN, sinova iz prvega zakona; snaha in vnuki.

Conneaut, Ohio, dne 23. novembra 1941.

S prijateljem po svetu

Dober zanimiv list, ki daje pouk, je najboljši človekov prijatelj. Do-
ber list bogati človekovo znanje. Dober zanimiv list dela vam tova-
rištvo ob dolgih zimskih večerih. Tak list bote imeli, če si naročite
družinski mesečnik

NOVI SVET 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

STANE LETNO SAMO \$2.00 — NAROČITE SI GA ŠE DANES!